

Slovo starostky obce

Vážení a milí
HÁJŠTÍ,

pomalu se s námi rozloučilo léto a za nedlouho uplyne rok, od doby, kdy jsem psala první „Slovo starostky“. V předchozím jsem plánovala lehké letní „zvol-

nění“ a načerpání energie...

Čas běží jako zběsilý, léto máme za sebou a zvolnění se nekonalo. Mohu mít pocit, že jsme toho moc nestihli, ale při rychlém ohlédnutí se musím konstatovat, že ani trochu nelenošíme. Na veřejném zasedání jsme se sešli již 14krát, což ve srovnání s okolními obcemi je výkon vcelku mimořádný. Důležitá rozhodnutí týkající se zejména investičních akcí plynou jedno za druhým a tomu také odpovídá množství dokončených, probíhajících nebo připravovaných akcí.

Nebudu se tentokrát podrobně vracet k tomu, **co máme za sebou**, spíš se v krát-

kosti zamyslím nad tím, **co máme před sebou** (v několika nadcházejících měsících): zahájili jsme a v následujících týdnech dokončíme ODKANALIZOVÁNÍ Lesní stezky, pokračujeme v práci na zprovoznění restaurační části a sálu SOKOLOVNY (byla provedena výměna oken, je připravena dokumentace pro rekonstrukci topení a plynu, zahajujeme opravu elektroinstalace apod.) Pracujeme na projektu pro podání žádosti o DOTACI u Státního fondu dopravní infrastruktury na komplexní ŘEŠENÍ DOPRAVNÍ SITUACE v obci - tzn. realizaci chodníků (vlakové nádraží - směr Osek, Zelenkova ul: Osek - ke konci zástavby směr Hrob aj.), přechodů, míst pro přecházení a závlivů a některých dalších opatření vedoucích zejména ke zpomalení dopravy a zvýšení bezpečnosti) Projekt řeší převážnou část chodníků a na ně navazujících opatření a pokud se na jeho realizaci podaří získat dotační finanční prostředky, bude za námi vidět kus práce. Pokud ne, rozhodně našetříme na realizaci z vlastních zdrojů. Následným krokem bude postupné mapování a řešení míst pro parkování.

Za sebe musím konstatovat, že jedním z témat, kterému se chystám v nejbližší době také intenzivně věnovat, je ODPADOVÉ HOSPODAŘENÍ a zejména možnost a motivace k podpoře TŘÍDĚNÍ občanů vyprodukovaného odpadu. Po prostudování dostupných materiálů jsem dospěla ke zjištění, že jsme jednou z nejhůře „třídících“ obcí, což vede k situaci, že zbytečně na likvidaci smíšeného odpadu vynakládáme nemalé prostředky. Místo toho zatím v současné době pilně studuji zákony a vyhlášky věnující se kvalitě OVZDUŠÍ - zejména v oblasti měření a postizitelnosti zápachu. Musím však konstatovat, že tady jsem teprve na začátku a v řešení stížností občanů na zápach z odchovny selat zatím bezradná. Dotazováním u příslušného odboru výstavby a pracoviště ČIŽP jsem zatím dospěla pouze k názoru, že provozující firma činnost provozuje v souladu s platným povolením k provozu a zápach v ovzduší není řešen zákonnými normami. Zatím jsme na začátku...

Milí spoluobčané, přeji vám mnoho slunných dní a opět přidávám jeden citát na závěr: „Mnoho problémů by zmizelo, kdyby se lidé naučili mluvit jeden s druhým, ne jeden o druhém...“

IRENA PIPÍŠKOVÁ

KÁRY V HÁJI 2019

V sobotu 21.9.2019 se v Háji u Duchcova v ulici Ke Knížáku konal již 3. ročník závodu s výstižným a všeřikajícím názvem Káry v Háji. Po zkušebních jízdách několika účastníků, kteří si vyzkoušeli zákeřnost některých zatáček a jízdní vlastnosti svých vozítek, zahájila závody paní starostka Irena Pipišková a ředitel závodu pan Mgr. Jakub Šimek. Pak už nás celým odpolednem provázelo krásné slunečné počasí a samozřejmě Petr Stolař jako jeden ze závodníků, ale především coby sportovní komentátor celých závodů. Přihlížejícím fanouškům i závodníkům byl k dispozici stánek s občerstvením a posezení na lavičkách pod slunečníky, které i v tomto pozdním zářijovém dnu přišly vhod. Závodníci se jízdou od jízdy zdokonalovali v rychlosti i zatáčkách připravených z pneumatik. Celý závod se vydařil a navzdory rychlosti některých závodníků se obešel bez vážnějších poranění, ošetřeno bylo jen pár drobných odřenin.

První místo v kategorii děti obsadila Barbora Zajíčková ze stáje Pytlíci s vynikajícím časem 39,8s. Na druhém místě Šimon Stracený, stáj Hemastr, s časem 40,8s a hned v patách mu byl opět odchovanec stáje Pytlíci Karel Stolař s časem 40,97s.

V kategorii dospělých na první místo s časem 38,58 dojel Martin Stracený ze stáje Hemastr, druhou příčku obsadil Vlastimil Vrátný, stáj Dehor s časem 40,16 a třetí místo obsadila opět stáj Pytlíci a to závodnice Kateřina Zajíčková s časem 40,33.

P.S.

Věřím, že jste přišli a dobře jste se bavili! Děkuji celému realizačnímu týmu, tentokrát vedenému zastupitelem Mgr. Jakubem Šimkem, samozřejmě také divadelníkům pana Petra Stolaře a v neposlední řadě i MAS Cínovecko za finanční podporu akce a také statečným závodníkům, kteří prosvištěli ulicí Ke Knížáku, povzbuzujícím publiku, prostě všem.

Irena Pipišková

Foto z této akce také na následující straně.

Projekt s názvem Káry v Hájí se uskutečnil v souladu s Programem rozvoje Ústeckého kraje 2014-2020, Priorita 5 životaschopné venkovské části kraje, Opatření 5.2. Služby a veřejná vybavenost na venkově, Aktivita: Podpora rozvoje komunitního života a Podpora volnočasových aktivit obcí a spolků - financován rovněž z těchto zdrojů.

Ústecký kraj

ÚVODNÍK

Čas moc běží

Dobrý den, vážení přátelé ...

Tak to nějak moc rychle utíká. Když jsme byli dětmi a začal školní rok, to byla doba, než přišly vánoční prázdniny. A jak se to pak táhlo celých půl roku do konce školního roku, o tom ani nemluví. Mám pocit, že jak přibývá věk, tak ten čas utíká nějak rychleji. V pondělí ráno do práce, šup šup, už tu máme pátek a nákup na víkendové vyvaňování. Nedávno se člověk vzpomínal po vánočním průvanu v peněženke a ani nemrknete a končí prázdniny. Ale s tím se ani nic neudělá, leda zvolnit tempo a trochu práce odhodit stranou a více si užívat života.

Já mám vůbec pocit, že s přibývajícím věkem mne rozčiluje víc věcí. Třeba to, jak si někteří mladí vysvětlují svobodu a demokracii, jak se nic nemusí a každý může všechno.

Onehdá jsem šla po chodníku a zatáčelo se za roh. Šla jsem vpravo. Tak jak jsem zvyklá jezdit po ulici. Zajdu za roh a téměř se srazím s holčinou, které nemohlo být víc jak dvacet. Předpokládala bych, že ona udělá útok doprava a budeme se pěkně míjet. Myslím, že pravidlo jít po pravé straně je stejné jako jet po pravé straně. A navíc když mně je 3x víc jako jí, tak snad by mohla uhnout i kvůli slušnosti vůči staršímu. Nooo, tak vám řeknu, jak to dopadlo. Holčina stála jako sloup, téměř nalepená na mne, a po-

hlásila: „No, jestli si myslíš, že uhnu, tak já teda neuhnu, na to zapomeň!“ Lidičky, já nejsem žádný pařízek, na kterém se dá štípat dříví a když jde do tuhého, umím nadávat pěkně a je mne slyšet taky hodně daleko. Ale já v tu chvíli byla v takovém šoku, že jsem frackovi prostě ušla. Sice mne to bude mrzet ještě hodně dlouho, protože jsem měla jen couvnout, abych se mohla pořádně rozpráhnout, a měla jsem jí vlepit pořádného facáka z každé strany, ale já prostě nebyla schopna ničeho, jak můj mozek nechtěl zpracovat tu situaci.

Před pár dny jsem byla u ORL lékaře v Litoměřicích, v čekárně plno. Seděla vedle mne mladá maminka s asi 3letým chlapečkem. Mladý muž se samozřejmě nudil, vrtěl, kinklal nožkami. Jenže do mne pravidelně kopnul. No chvíli jsem se uhýbala, chlapec zjistil, že když mne kopne, budu nějak reagovat a začalo ho to bavit. Lidi okolo už začali koukat, co budu dělat. Jen maminka si vesele něco psala v mobilu. Moje povaha říká - chytit mladýho, stáhnout ze židle, ohnout přes koleno a naplácat zadek. Jenže by mne zavřeli. Vstát a uvolnit místo, to mi připadalo, že utíkám z boje. Tak jsem to vyřešila po svém. Když sestřička otevřela dveře a řekla kouzelné slůvko „Další!“, tak kromě pána, který naproti vstal, že vlezle do ordinace, jsem vstala i já - na pána jsem udělala gesto se sepnutýma rukama, jakože „prosím“ a mrkla jsem na něj a povídám,

pěkně přes celou čekárnu: „Sestřičko, vemte přednostně tuhle maminku s dítětem ... ať má pak víc času na jeho výchovu ...“. Sestřička zírала, nevěděla o co jde, pán co byl na řadě s úsměvem ukázal, že má matka jít a sednul si. Mladá vystartovala, že „paní je nervní“ ale mileráda zalezla do ordinace. A sedící lidi mi postupně vyjádřili souhlas a možná obdiv, jak jsem to okopávání ukončila. Jediné, co mě mrzí, je, že se nedozvím, jestli rodič alespoň pochopil, jak se má chovat, že je potřeba dítě usměrňovat, a že se ztrapnil.

No tak to vidíte, svěřuji se vám, jak už na něco s přibývajícím věkem nemám nervy a náladu a ani jsem pořádně ještě nezahrála klávesnici na PC, a jsem na konci stránky, kterou tu mám k dispozici. Tak se v rychlosti s vámi pro dnešek rozloučím: ať to, co je špatné, vám rychle uteče a už se nevrátí. To, co je dobré, ať dlouho setrvává, úplně nejlépe navždy. Přeji všem hodně zdraví. S počátkem školního roku rodičům pevně nervy s robátkou a jednu radu, za kterou mne dnešní doba asi nepochválí: občas je nějaké to plácnutí po zadku výchovněji než cokoliv jiného ... a ještě na to nikdo neumřel. Pamatujte, i demokracie a svoboda mají svá pravidla a mantinely. A ukončím to jedním moderním pořekadlem: „Co nechceš, aby dělali jiní tobě, nedělej ty jiným ...“

Krásný podzim všem přeje
Anna Streicherová

Jak přišla Kreischa ke svému tržnímu právu

(čerpáno z časopisu „Kreischauer Bote“)

V naší obci se koná již 250 let jarmark. Žádná samozřejmost pro tak malou obec. Náš jarmark opravdu existuje již 250 let...

Každoročně, o první víkend v září, panuje v celé Kreische slavnostní nálada a obec tradičně pořádá a zve na jarmark. Letos však slavnostní dění začalo již o týden dřív.

Organizace se ujala občanská nadace „My jsme Kreischa!“ Startovalo se v sobotu 24. srpna venkovským trhem a setkáním oldtimerů na starém rytířském statku a pokračovalo se každodenním doprovodným programem až do pátku, kdy byl zahájen tradiční jarmark s ochutnávkou piva, narážením sudů a pestrou zábavou.

Konal se tak například v pondělí vetešnický trh ve spolkovém domě, v úterý se promítal film „Sedm pih“, ve středu se podávala káva pro seniory nebo se pořádala živá diskuse o budoucnosti obce. Ve čtvrtek bylo třeba putování Kreischou s průvodcem a mnoho dalšího.

Samotným vyvrcholením akce byl první občanský brunch - snídane v zámeckém parku (v neděli, 25. srpna), vysvětluje Carsten Blume, předseda představenstva nadace. „Každý, kdo se chtěl zúčastnit, přinesl nějaký pamlssek. Od domácí marmelády, přes chléb, kávu a koláč, až k salátům a nápojům. Vše je dovoleno“. Občanský brunch má, jak si Carsten Blume přeje, sblížovat lidi. „V útulné atmosféře se má diskutovat, setkávat se se starými známými nebo navazovat nové kontakty“ říká dále Carsten Blume. „A protože se první snídane se vydařila, věřím že se v budoucnu stane pevnou součástí jarmarku“.

Zpět do historie: Původně jarmark v žádném případě nesloužil k veselí nebo zábavě. Naopak. Venkovskému obyvatelstvu byl často jedinou příležitostí, jak získat předměty pro osobní potřebu nebo domácnost. Z výnosu sklizně kupovali lidé hrnce, košíkářské zboží, oblečení nebo nářadí, prostě vše, co pro své často skromné životní podmínky potřebovali.

A ne každá obec směla tehdy jarmark pořádát. Toto bylo výsadním právem měst. Jak se tedy přihodilo, že bylo v porovnání s nimi

malé Kreische přiřknuto tržní právo? Kurfiřka Maria Antonie tehdy vlastnila rytířské statky v Horní a Dolní Kreische. Ona propůjčila obci tržní právo poté, kdy kurfiř August III. dne 1. září 1769 Kreischu s celým svým dvorním doprovodem navštívil. Na jeho počest se tehdy konala selská slavnost a na místě mezi rytířským statkem a farou se uskutečnil dobytčí a stánkový trh a byl uspořádán slavnostní průvod. Kreischa se od té doby mohla nazývat městysem.

Přes 200 let se každoročně o první víkend v září konal jarmark. V úterý večer pravidelná ochutnávka piv - jako jeho neoficiální zahájení. Samotným začátkem bylo zvonění zvonů, vždy ve středu v 11 hodin.

Zatímco původně měl jarmark hlavně hospodářský význam, proměnil se během času na lidovou a rodinnou slavnost. Přerušen byl pouze během I. a II. světové války. I v „době NDR“ byl jarmark vrcholem společenského života v obci. Nadace pod vedením pana Carstena Blumeho usiluje, aby tomu tak bylo i nadále...

(Pokračování na následující straně)

Velmi si vážím pozvání k účasti na této tradiční akci, které jsem od partnerské obce Kreischa prostřednictvím ředitele nadace „Wir sind Kreischa“ (My jsme Kreischa) pana Carsten Blume obdržela. Z celé nabídky akcí pořádaných v rámci týdne oslav mne zaujal fotbalový turnaj mužstev „starých pánů“ a brunch - snídaně v zámeckém parku.

Oslovila jsem členky kulturní komise, nakoupily a připravily jsme nějaké dobroty a vyrazily „snídat do přírody“. V zámeckém parku pod mohutnými stromy byly připraveny pивní sety, které se postupně začaly plnit. Některé si pronajali místní obchodníci a majitelé firem, některé místní spolky a nemalou část také zástupci rodin starousedlíků a patriotů a všech, kteří žijí v Kreische rádi, aby rozložili dobroty, které pro tuto příležitost napekli a připravili. Atmosféru letního dopoledne doplnila německá „blasmusik“ a vystoupení místní hudební skupiny, ale také křik pobíhajících skotačících dětí. Z nedaleké terasy přilehlého domu pro seniory přihlíželi stařečkové. Parkem se kromě toho pohybovali i další místní občané s koly, kočárky nebo pěšky, kteří se tu a tam zastavili a k sousedskému povídání připojili.

Naše malá česká skupinka zabrala hned sety dva, abychom rozmístili vše, co jsme s sebou přivezli. Z počátku panoval ostych, kreischané nás z povzdálí okukovali, a tak nezbylo nic jiného než s tácem obloženým chlebičky mezi stoly vyrazit. Jakmile jsem se k některé skupince přiblížila, chlebičky s pochvalným přikyvováním

„Aaaa, české chlebičky“ (samozřejmě v německé hantýrce) rychle mizely. Zprvu největší rozpaky a zvědavost budovalo čerstvě vyškvařené sádlo, škvarky, cibulka a český chléb. Každý přihlížel, kroutil hlavou a ostýchal se ochutnat, aby měl vzápětí „boule za ušima“ a doporučil ochutnání dalšímu. Myslím, že se celá akce náramně vydařila a že se všichni dobře bavili a taky dobře najedli. I my jsme samozřejmě okusily něco z nabízených dobrot, tedy zejména buchty a koláče. Doufám, že i z této návštěvy se stane tradice a že příště budeme pozváni znovu.

Výlet našeho fotbalového týmu se nakonec neuskutečnil, začala totiž naše „místní liga“...

Irena Pipišková

PODZIM

Posledních pár teplých dní máme za sebou a nyní z koupališť, kempů, zahrádek a teras šup domů k topení a k zapáleným krbům.

Ale ani podzim neznamená, že prosedíme celé dny u televize. Kromě uklízení zahrádek před zimou nás čeká ještě spousta zábavy a zase trochu jiného hodování než nám nabízí letní grilování.

Mezi první podzimní radovánky v Čechách, a zvláště na Moravě patří vinobraní, které podle tradice mohlo začít po 28. září tedy po svatém Václavovi, jež je patronem všech vinařů.

Mladí lidé mezi sebou volili krále a královnu a ti, ozdobeni korunami ze slámy, chodili po staveních, kde jim lidé nabízeli koláče, vejce či uzené maso.

Okolí Háje sice není vinařskou oblastí, ale i v našem okolí je spousta míst, kde tuto krásnou podzimní tradici prožít. Za mě mi dovoďte vám nabídnout návštěvu Vinobraní v Kadani, které se koná 29. září 2019 od 10:00 v nádherném františkánském klášteře z druhé poloviny 15. století. Kolem kláštera se rozkládá krásná zahrada s bylinkovými záhony, velkými travnatými plochami a vinicí, která byla roku 1998 obnovena, aby tak navázala na proslulost kadaňského vína z dob Karla IV. K dostání zde budou burčák, vinný mošt i kadaňské víno. Kromě výstavy věnované vinařství na Kadaňsku či slavnostního otevření „Hory“ uvidíte také ukázkové zpracování vinné révy.

Další krásnou podzimní aktivitou je **pouštění draků**. Uvádí se, že draci pocházejí z Číny. Podle legend byly draci spojením mezi lidmi a bohy, někde měli zastrašit nepřítel a někde prostě jen

odehnat ptáky z rýžových polí. V Čechách se draci pouští zhruba pět set let.

Pojďme si ale říct, že to vůbec není tak zábavná aktivita, jak to na první pohled vypadá. Můžeme si tu teď vyjmenovat hned několik úskalí, navzdory kterým tato tradice překvapivě dodnes vydržela.

První zádrhel, kde ho vůbec vzít. Existují dva nesmiřitelné tábory. Jedni propagují draky vlastní výroby, druzí se kloní ke koupi draka již

(Pokračování na následující straně)

hotového. A obchody jich nabízejí nepřehledné množství od obyčejných plošných jednošňůrových až po trojrozměrné několikašňůrové akrobatické draky. Výrobci uvádí, že existuje cca 20 základních typů draků.

Pro statečné podporovatele první skupiny přikládáme v tomto vydání Kohouta návod na výrobu draka. Jen bych ráda upozornila, že jeho výrobu podnikáte na vlastní nebezpečí, protože vás jistě bude stát spousta nervů a řezných ran.

Draka máme, nyní potřebujeme místo. Nejlepší je pouštět draka na větším prostoru, kde nejsou velké nerovnosti. Až budete za drakem utíkat, jistě oceníte, když nespádnete do nějaké prohlubně. Taktéž by vybrané místo mělo být prosté vysokých stromů a drátů vysokého napětí.

Další důležitou ingrediencí této zábavy je vítr. Už i ti staří Číňani věděli, že draky je lepší pouštět na jaře, protože jednak je hezčí počasí a vítr fouká mnohem víc. K nám se pouštění draků dostalo s koncem 19. století. Do té doby byl papír velmi drahou záležitostí. Když ale vznikly první továrny na jeho výrobu, tato zábava se rychle uchytila. Ovšem na podzim. Na jaře byla spousta práce a děti museli pomáhat na polích. Výsledkem odkazu našich předků je, že ať na podzimních polích honíte větry, jak chcete, té potvoře se nahoru stejně nikdy nechce.

Ten správný vítr se v duchu Murphyho zákonů zvedne ve chvíli, kdy zmožení a rozbolavělí z honění větrů zasednete k ohni opéct si nějakého toho špekáčka a to přesně ve směru jakým sedíte.

V minulosti si mládež taktéž za vesnicí rozdělávala oheň, ale nikoliv k opékání vuřtů, ale k opékání brambor ve žhavém popelu. Ale pozor, nesmělo se u toho mluvit, aby se oheň nepolekal. Děti se drželi za ruce, chodili okolo ohně a zpívali. Ti odvážnější přes něj skákali.

O Dušičkách zavzpomínáme na ty, kteří už mezi námi nejsou. Půjdeme na hřbitov zapálit svíčky a položit věnce a květiny. A až si odbydeme naši evropskou ponurou Památku zesnulých, začneme si připravovat morbidní masky na americkou dobu Dušiček Halloween, jež se u nás v našich končinách pro svoji zábavnou strašidelnou formu začíná zabydlovat. My jsme v Hájích Halloween pospojovali s lampionovým průvodem, který má zase svůj původ v Číně. Pryč jsou doby, kdy lampionový průvod byl jedním ze symbolů totality a na příkaz komunistických ideologů vyrážely 7. listopadu do ulic celé školy a povinně rozsvěcely lampióny na počest Velké říjnové socialistické revoluce, a tak přichází lampiónové průvody zase do módy. V jiných městech třeba jako ukončení turistické sezóny či na oslavu svatého Martina.

A na svatého Martina kouřívá se z komína, říká se. A to nejen proto, že by správně měl přijet na bílém koni a pokrýt krajinu sněhem, což se již mnoho let nepříhodovalo. Zřejmě Martin vyměnil koně za hnědáka v barvě bláta. Ale do zlatova upečené husy, ty si ujít necháme. A zase je to jako s tím drakem. Disponuje-li domácnost zdatnou hospodyňkou, můžeme se 11. listopadu pyšnit pečínkou vlastní a vzhledem k velikosti zvířete pozvat širokou rodinu. Anebo zajít do okolních restaurací, které se v posledních letech tomuto svátku přizpůsobily a nabízí v tento den svatomartinské menu včetně mladého a kyselkavého svatomartinského vína.

A proč se vůbec jí tolik oblíbená husa? Vysvětlení najdeme hned ve dvou legendách. Ta první praví, že husy svatého Martina při kázání tolik rušily, že nyní pykají na svatomartinském pekáči. Druhá legenda říká, že se jinak zbožný biskup Martin na husy rozzlobil. Zdráhal se totiž přijmout biskupský úřad v Tours a schoval se před

vyslanci do husince. Jenže ptáci ho kejháním prozradily a on musel úřad přijmout. Za to je odsoudil na pekáč.

Jen tak pro zajímavost - husy jsou výbornými hlídači, vždyť také podle další legendy svým kejháním zachránily Řím.

No a kromě tradic a podzimních svátků vám zbývá ještě spousta aktivit, které k podzimu neodmyslitelně patří. Třeba houbaření. Nejrozšířenější česká podzimní aktivita, takže když už se vám stane, že žádnou houbu nenajdete, určitě v lese potkáte spoustu známých. Sběr kaštanů. Docela nuda, ale zase co byste od podzimu chtěli. Při stavění zvířátek můžete vzpomínat na léto a na všechny ty aktivity, které jste dělali, když bylo ještě hezky. Procházka. Nemusíte celý den sedět doma. I přes nepřízeň počasí můžete vyrazit pěšky třeba na nákup. A když bude fakt hnusně, zpátky můžete jet autobusem. Stavění bunkrů. Co na tom, že vám je šedesát a jste po totální endoprotéze kyčelního kloubu, v létě si ho postavit nemůžete, protože si bunkry staví haranti, co mají prázdniny. Teď je konečně řada na vás. Letní aktivity. Vypalte podzimu rybník a provozujte letní aktivity. Můžete se zajít vykoupat k rybníku, konečně tam budete sami. Teď jste to jen vy a voda, která má jedenáct stupňů. Romantické procházky v přírodě. Pestrobarevné listí není vidět přes mlhu, která se rozpustí nejdříve v poledne, ale to se začne stmívat a všechna zábavná zvířata buď usnula nebo uletěla.

Krásný podzim :)

P.S.

Radniční okénko

■ Hlášení místního rozhlasu:

Provádíme nejen prostřednictvím reproduktorů, ale i prostřednictvím SMS (informace vás zastihne i když nejste „nadoslech“) Připomínám, že registrace do systému MOBILNÍ ROZHLAS je možná:

- Osobně v podatelně OÚ

- prostřednictvím webu obce: www.ouhaj.cz

- po stažení mobilní aplikace (ke stažení pro iOS i Android)

Pozn.: v minulosti jste se zaregistrovali a zprávy Vám nechodí? Vysvětlíme proč. Kontaktujte pracovníce OÚ.

■ Svoz „zeleného“ odpadu ze zahrad:

Upozorňujeme, že s okamžitou platností nebudou pracovníky údržby odváženy přeplněné vaky, které nelze uzvednout a naložit na auto, stejně jako vaky s jiným obsahem.

■ Místní poplatky: (popelnice, popl. za pejska)

Lze hradit i bankovním převodem. Více informací na webu obce www.ouhaj.cz

■ Veřejné osvětlení - poruchy

Oznamte prosím na: tel: 417 837 248 nebo e-mail: podatelna@ouhaj.cz

■ Využití jednací/komunitní místnosti: v přízemí budovy OÚ - samostatný vchod za rohem

Prostor určený pro jednání zastupitelstva je možno nově využít (po domluvě) pro besedy, přednášky, schůzky apod.

V podzimních a zimních měsících je využíván ke CVIČENÍ JÓGY - ÚT: 9 - 10,30 HOD ST a ČT: 18 - 19,30 hod.

HÁJSKÝ KOHOUT 2019

19. září se konal letos již 16. ročník festivalu tvořivosti Hájský kohout v DSS Há u Duchcova. Super den zahájil ředitel DSS **Ing. Oldřich Malý**. Přivítal starostku obce **Irenu Pipiškovou**, zástupce největšího sponzora AGC Teplice **Ing. Jiřího Maška**, předsedu Výboru pro kulturu a památkovou péči Zastupitelstva Ústeckého kraje **Ing. Jaroslava Dubského** a mě jako dlouholetého mecenáše DSS. Magistra **Jitka Kosejková** poděkovala všem sponzorům, bez kterých by festival nebyl festivalem, především AGC Teplice. Klienti z různých sociálních zařízení předvedli, co se za rok naučili nového, podělili se s ostatními o své umění. Tradičně nechyběla mezinárodní účast z Německa. Po klasickém řízku k obědu čekala na účastníky Olga Lounová a pak si všichni užili společné zpívání s Maxíky. Díky všem, kdo se na program organizačně podíleli, se Hájský kohout nadmíru vydařil. Účastníci si odváželi krásné dojmy a místní klienti se již těší na další společenské akce, kterými bude rozsvěcení stromku a Vánoční besídka. Já jsem si odnesla do sbírky krásné keramické výrobky klientů a dobrý pocit, že jsem aspoň trochu mohla ze zdaru akce přispět.

Jitka Hanousková

Exkurze do Chovné stanice selat v Háji u Duchcova

Na základě množících se stížností obyvatel Háje, tak jak je v poslední době vnímám alespoň v mém okolí, jsem se rozhodla v pokračování rozhovorů s osobami či firmami, které jsou spojeny s naší obcí, směřovat nyní k místnímu „prasečáku“, domnělému původci občasného zápachu. S panem jednatelem firmy Intergraz spol. s r.o., provozující chovnou stanici prasat v Háji u Duchcova, Ing. Petrželkou jsem si dohodla schůzku a vyrazila na „průzkum“. V kanceláři firmy mě přivítal pan inženýr Petrželka osobně a ihned na mě udělal dojem svou vstřícností a ochotou mi celý provoz představit a ukázat. Hned v úvodu se mi omluvil za malé zdržení v důsledku právě proběhlé kontroly z České inspekce životního prostředí. Tudíž jsem se rovnou zeptala:

■ Má dnešní kontrola z ČIŽP něco společného se stížnostmi obyvatel ostatních obcí kvůli zápachu?

Jistě, je to již několikátá kontrola až na drobnosti proběhla vždy naprosto v pořádku.

My máme vlastně stejný prasečák na Litoměřicku, akorát jsme ho přestavěli na výkrm. Tam máme kapacitu také velkou, je tam 13 tisíc prasat a žádné problémy tam tedy nemáme a ta vzdálenost k obytným domům je tam myslím daleko menší. A tam se ta kejdka vyváží, tam je to trochu jiný systém než tady a když se s tím začne hýbat a je třeba i špatné počasí tak to samozřejmě cítit je no, ale to k tomu podle mě patří.

Škoda je, že spousta lidí pořád vzhlíží k západu, ale kdyby se jeli podívat do Holandska, do Belgie, do Německa, kde jsou soustředěny obrovské kapacity, tak je to mnohonásobně horší. V Čechách je ta koncentrace zvířat už strašně malá.

■ Kam přichází ty prasečí exkrementy, které tento provoz vyprodukuje?

My vozíme to, co tady odseparujeme z kejdy, tu tekutou část do Želének a tu pevnou část k nám na pole do Havraně, kde se používá jako hnůj. To znamená, že ta voda jde normálně na čističku, ale veškerá organická část jde do zemědělské půdy.

■ Od kterého roku byl vlastně tady v Háji původní prasečák?

Ty prasečáky (Háj, Záhorčí) se postavily ve stejnou dobu, to byl rok 1974 až 1976. Postavily se haly, jejichž životnost byla plánovaná na 25 let. No a my jsme to zbourali v roce 2017, takže vidíte, že ta životnost byla překročena výrazně a bylo to teda ve strašlivém stavu. Když jsme to koupili, tak tady bylo asi 500 prasnic, ale původní kapacita byla asi 1200 prasnic.

■ Nyní je kapacita 2500 prasnic, ale v trochu jiných podmínkách, než tomu bylo dřív, máte jiné technologie odvětrávání, odpad zpracováváte a odvážíte, jak si tedy vysvětlujete, že najednou to lidem smrdí?

To víte, to už ti lidé zapomněli, že tady bylo u silnice hnojiště. Když jsme to koupili,

tak za námi starosta přišel, abychom s tím něco udělali a my jsme to za dva dny odklídili. Já myslím, že ti starousedlíci jsou na to zvyklí, spíš to vadí lidem, co se sem přistěhovali.

My se skutečně snažíme všude, kde jsme, s Obecními úřady jednat, snažíme se tu jako ty „náplavy“ zabydlet, dávat sponzorské dary a tak dále. Nyní máme domluvenou besedu s paní starostkou a s obyvateli Háje na úřadě.

U toho zápachu je jeden problém a to ten, že se nedá měřit. Vychází se z jakýchsi propočtů, které samozřejmě děláme, co se kde hlásí, tak hlásíme, vedeme veškerou evidenci, která je potřeba.

My samozřejmě už používáme biotechnologické přípravky, které bychom používat měli, ale na základě jednání s paní starostkou o stížnostech na zápach, jsme teď objednali další, který by měl snižovat ten zápach ještě o dalších 31%. Stojí nás to samozřejmě peníze a ten přípravek žádný vliv třeba na přírůstek nemá. Je to naše upřímná snaha zápach řešit.

■ Vepřové řízký ale máme rádi, že?

(smích) Já se celé té situaci trochu divím. Ti lidé, kteří brání těmto provozům dělají velkou chybu, protože pak se nikdo do nové výstavby těchto zařízení v Čechách nehrne a dopadá to tak, že se musí více jak 50 % vepřového masa dovážet a mnohdy z míst, kde ta hygiena není na takové úrovni. Když si vezmete těch problémů třeba s polským masem. Takže já to vidím tak, že místo aby

si nás tady lidé považovali, že je chceme krmit kvalitním masem, tak ještě jsou proti nám. A speciálně v naší výrobě jsme vsadili na takový trend, který u nás v Česku ještě moc nefunguje. My se snažíme vyrábět levně, a přitom kvalitně bez nějakých antibiotik a téměř bez léčení a když už léčíme, tak se snažíme, aby se to nedostalo do potravinového řetězce. To znamená, že jsme za velké peníze dovezli chovný materiál, který je naprosto zdravý, a to zdraví se tu v tom provozu v přísných hygienických podmínkách snažíme udržet. Říká se tomu černobílý provoz.

■ Řeknete mi něco málo k těm stavbám a technologiím chovu, které používáte?

V rámci Evropy je to jeden z nejmodernějších provozů s největší snahou „Welfare“ pro zvířata. Naše firma se rozhodla jít takovou jinou cestou. My, kdybychom to tu postavili podle současných norem, tak bychom ušetřili třetinu nákladů, ale my jsme se rozhodli jít dál. Zvířata tady mají opravdu mimořádný komfort. Samozřejmě pořád je to velkochov, pořád je to určitým způsobem znásilňování přírody, ale to bohužel lidstvo dělá několik tisíciletí. Ale u nás mají ta zvířata skutečně hodně dobré podmínky. Když vám řeknu pro příklad, normálně má prasnice kotec o velikosti 2,2metru čtverečního, u nás má 6,6 metrů čtverečních.

No a když už ten provoz tady máme takový moderní, tak jsme ještě chtěli, abychom pro ně měli krmení, abychom věděli, čím krmit. Protože dneska je v potravinářství v západních zemích požadavek, aby ti lidé věděli, co jedí. A my chceme, v tom bych řekl, že jsme trochu průkopníci, nabídnout těm finálním spotřebitelům uzavřený řetězec. Abych to shrnul. Máme svoje pole, kde jsme zaseli to a to obilí, ošetřovali jsme ho tím a tím, sklídili jsme ho tehdy a uskladnili jsme ho tam, pak jsme ho našrotovali, prase ho sežralo a nedostalo antibiotika a tady ho máte. Trochu problém je, že na západě je spotřebitel ochoten si za takové maso trochu připlatit, to u nás zatím není, i když myslím si, že lidé v Čechách už pomalu začínají koukat na to, co jedí.

My si tedy veškeré krmení vyrábíme sami, z větší části používáme naše zdroje, obilí, (Pokračování na následující straně)

řepku a tak dále, sóju tedy samozřejmě dovážíme. My používáme tekuté krmení, jako tomu bylo dřív, když naše babičky nosily do chlívků krmení v kyblíku do koryta. Dále používáme odpady z mlékáren, pivovarské kvasnice, brambory z průmyslové výroby škrobu atd. Snažíme se tedy používat zdroje nejdříve svoje a pak tedy alespoň místní. Dovážíme jen to, co se tady vyrobit neumí.

Tady se tedy obilí našrotuje, zváží, namíchá a vyrábí se to krmivo. Já o tom hrozně rád vyprávím, protože ta naše výroba krmiva je takové Ferrari mezi technologiemi.

■ Rozumím tomu dobře, že takovéto maso může nést nálepkou „BIO“?

Tak úplně BIO ne, protože to bychom museli zase ještě pěstovat obilí bez použití chemie a tomu se zatím nevyhneme, ale řekl bych, že jsme schopni deklarovat, že nabízíme kvalitní maso.

■ Integraz spol. s.r.o. je česká firma?

My jsme česko-holandská firma. Holanďani v této chvíli mají majoritní postavení, nicméně kontrolní balík pořád držíme my a management je český. Já jsem jediný jednatel společnosti. Víceméně se ti naši holanďáci společníci chovají jako finanční investoři. My jsme je sem taky jako finanční investory přivedli. Jako firma jsme začínali v roce 1992 a neměli jsme jediný metr čtvereční půdy. Měli jsme pronajaté dva zemědělské závody, jedno byl teletník, který jsme přestavěli na drůbežárnu a druhý byl prasečák v Zá-

horčí, ten máme dodnes. Ten jsme předělali na výkrmnu, no ale pak jsme si řekli, že bychom taky chtěli vyrábět svoje selata. Takže jsme se rozhlíželi a protože víme, že ta averze vůči prasatům je všeobecná, tak jsme hledali něco, kde už ta prasata jsou, aby ti lidé na to už byli zvyklí. No a koupili jsme prasečák v Háji a zrekonstruovali ho. Ta rekonstrukce spočívala v kompletní demolici starých budov a výstavbě těchto supermoderních hal. Takže dneska máme ten okruh prasat uzavřený. Tady v Háji narodíme a odchováváme svoje selata do 25 kilogramů a pak je odvezeme do Záhorčí, kde se, jak se říká, finalizují do těch 117 až 120 kilogramů a pak jdou na jatka.

■ Jatka má také svoje?

(smích) Věděl jsem, že se mě zeptáte, každý se mě na to ptá. Jatka svoje nemá. Pořád jsme relativně malá firma a jatka, aby byla efektivní, tak na to ta naše výroba nestačí.

A já bych je ani nechtěl, protože kde se dělá jídlo, tam se strašně krade. (smích)

Po hodinovém rozhovoru v kanceláři u kávy, který bych vám nejraději přepsala celý, protože alespoň pro mě byl nesmírně zajímavý a v podání pro zemědělství zaniceného pana inženýra Petrželky i vcelku zábavný, jsme se přesunuli k exkurzi po chovné stanici selat.

Na chodbě za kanceláři jsme se roz-

dělili každý do svých sprch, kde poté co jsem se odličila, umyla vlasy a důkladně osprchovala, mi příjemná paní zaměstnankyně připravila hromádku čistých věcí (s citlivým ohledem na můj rostoucí pupek :)), od spodního prádla, přes montérky až po holínky. Takto zušlechtná jsem mohla vyrazit do provozu. Po cestě mi můj průvodce popisoval unikátní technologický systém odvětrávání a naopak vyhřívání hal s prasicemi a selátky, technologie přípravy tekutého krmiva a jeho distribuci z centrální přípravy „žrádlovodem“ :-D až ke zvířatům, systémy separace kejdy a chovu selat od inseminace prasic až po odvoz selat do výkrmu. Mezitím jsme se stále a stále převlékali do dalších a dalších montérek a holínek různých barev do každého provozu. Všude bylo čisto a uklizeno a kde zrovna nebylo, protože zvířata kálí taknějak nesystematicky, se proháněl pracovník s wapkou. Selátka v porodnici hodovala na maminčině mléce v naprosté čistotě, že úplně lákalo, což mi pan inženýr i jejich maminka dovolili, se s nimi pomazlit. Mezi halami je vidět, že se ještě pracuje na zkulturování prostředí, ale i tam bylo čisto a nikde nic nezapáchalo.

Ráda bych i touto cestou panu inženýru Petrželkovi poděkovala že mi věnoval bezmála čtyři hodiny svého času a umožnil mi tak hezký zážitek. P.S.

Smrádek v Háji

Káry v Háji byly příjemným zpestřením života v naší obci. Techno v Háji, které nás navštívilo během léta, bylo nezvaným, ale našťástí pouze dočasným návštěvníkem. Už je pryč a snad se nikdy nevrátí. Smrádek v Háji je, bohužel, dalším nevitáným hostem, jenž se tu ale snaží usadit. Pokud se jednoznačně a rozhodně neohradíme, bude tu s námi natrvalo. A nejen s námi. Už je tak vlezlý, že „navštěvuje a otravuje“ naše sousedy v Jeníkově, Hrobu, Křížanově, Oseku a občas „zavítá“ i do Duchcova. A nejenom tam! A to je pádný důvod s tím něco udělat.

Zdá se, že smrad pochází z prostorů Produkční stanice selat firmy Integraz, spol. s r.o. pro ŽV Záhorčí a Dochovu selat Hajniště spol. Texal. Samo označení napovídá, že jsme se dostali do doby postzemědělské a místo statku (či, moderně řečeno, farmy) zde máme výrobní závod se vším všudy. Na první podnět spoluobčanů, vstoupil na jaře do kontaktu s firmou Integraz pan Sedlár (spol. Texal, možná i proto, že je dceřinou společností firmy Integraz, dlouho unikala pozornosti). Výsledkem tohoto jednání bylo to, že došlo k uklizení nestoudného nepořádku v okolí a ujištění, že selata dostávají či budou dostávat stravu se speciálními enzymy, aby došlo k potlačení vzniku či úniku pachových látek. Pokud jde o zápach, nic se nezměnilo. Stále se vtírá do našich domovů. Nepravidelně a krátkodobě - je možné se s ním neseztkat, pokud vyrazíte do práce v šest ráno a vrátíte se po čtvrté. Ale to záleží i na tom, kde bydlíte. V Domaslavicích jsme obtěžováni obvykle mezi sedmou a devátou hodinou ranní. Před osmou jsme jej potkali i v okolí hájské školky. Do Dolního Háje či Jeníkova se prý zatoulává o večerech. Podnět na Českou inspekci životního prostředí (ČIŽP) zatím nepřinesl nic uspokojivého. Jejich konstatování, že „nebyl zaznamenán nadměrný zápach“, pouze potvrzuje, že provoz opravdu zamožuje okolí zápachem. Během sousedského setkání v Domaslavicích jsme zjistili, že obtěžuje drtivou většinu spoluobčanů, kteří se tohoto setkání zúčastnili (>50 lidí). S touto podporou jsme tak na ČIŽP podali nový podnět, aby se situací vážně zabývali a svá zlehčující tvrzení dolo-

žili „tvrdými daty“. Tedy, výsledky provedených měření spolu s informacemi, jak měření probíhala a především kdy, protože návštěvu je možné „načasovat“ (ať už úmyslně či nevědomky) tak, aby to opravdu nesmrádko. Vzhledem k tomu, že jsme dlouhodobě obklopeni zemědělskými provozy a pastvinami, na nichž se stále pasou koně a skot, předpokládáme ale, že jsme schopni rozeznat zápach nad rámec zápachu běžného českého venkova. Na odpověď zatím čekáme.

Na základě stížností občanů vstoupila v mezidobí do kontaktu s firmou i paní starostka. Pozvali ji na prohlídku provozu a, jak jsme vyrozuměli z jejích slov, uvnitř je vše čisté a bez zápachu. Skoro se nám chce říci: „samozřejmě, vždyť to smrdí jen všude okolo“. Za přirozené považujeme však to, že se jí podařilo sjednat schůzku se zástupcem firmy, a to na 23. 9. 2019, a že celá situace byla opět jednána na zasedání zastupitelstva, 2. 9. 2019, již s aktivní účastí občanů (i autorů těchto řádek). Jejich příspěvky ukázaly, že problém nelze bagatelizovat a že je stále nutné s ním něco dělat, i s vědomím, že nalezení řešení nebude nijak snadné. Cesta bude trnitá i proto, že „obtěžování zápachem“ není legislativně vymezeno. Určitě se ale půjde lépe, zahraje-li do kroku pořádná kapela. Kdo by v ní měl hrát, je nasnadě - zástupci všech dotčených obcí i občanů. Dokážou-li se sladit, budou-li vědět, co hrát a kdo bude kapelníkem, už tak jasné není. Najít ty správné noty můžeme ale pomoci všichni; vedle účasti na předpokládané veřejné schůzi se zástupcem firmy 23. 9. 2019, třeba vyjádřením k petici, monitorováním zápachu (kdy a v jaké intenzitě se u nás vyskytuje) na FB Smrádek v Háji, zasláním informace o vašem pozorování na email smradekv-haji@gmail.com či podáním podnětu na ČIŽP. Může být i hůř, jak před příchodem podzimních plískanic naznačil déšť v pondělí 9. 9. 2019, který zápach „uvěznil“ v Domaslavicích na celý den. A i proto, že je pro nás stále nezodpovězenou otázkou, jestli již byla dosažena plánovaná celková kapacita obou provozů (15 234 ks z původní kapacity 4 804 ks před započatí modernizace, dle Závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí Krajské úřadu Ústeckého kraje ze dne 25. 10. 2016).

David Kubička, Iva Kubičková
Jan Nikoluk, Jaroslava Nikoluk, Juraj Benčík

...a nám ve školce nastal nový školní rok

Září

*Tak a už je zase září,
slunce ještě pořád září.
Na podzim to nevypadá
I když občas listí padá...*

Přivítali jsme 21 nových dětí a kapacita školky je plně obsazená. Největší pozornost si zasloužili naši nejmenší, ve třídě Sluníček, kteří nastoupili do nového, pro ně, cizího prostředí, kde není ani maminka ani tatínek. Proto se první měsíc zaměřujeme na postupnou adaptaci nově příchozích dětí, aby přestup z rodiny do školky proběhl co nejlépe. Učí se znát své jméno, jména kamarádů ve třídě, poznat svoji značku a svou třídu. Ty starší děti, které už všechny tyto věci znají, se postupně připravují na vstup do 1. třídy.

První akce po prázdninách, na kterou se děti pilně připravují je „Hájský kohout“.

Přijede za námi divadlo Řimbaba se svojí veselou pohádkou, na které se všichni moc těšíme.

Ale vrátíme se časem zpátky a zavzpomínáme na poslední měsíc školního roku červen. V tomto měsíci jsme podnikli celodenní výlet, navštívili jsme knihovnu v Oseku, ale především jsme se rozloučili s našimi předškoláčky.

Všechny děti mají rády pohádku Ledové království s Annou, Elsou a Olafem. Na zámku v Mníšku pod Brdy jsme se s těmito postavami z pohádky setkali. Děti byly z tohoto setkání nadšené a společně s Elsou vypátrali ztraceného Olafa, plněním různých úkolů. Pochutnali jsme si i na výborné zmrzlince.

S předškoláky jsme stihli navštívit knihovnu v Oseku. Prohlédli jsme si celou budovu, poslechli ukázky z pohádkových knížek pro děti, také si zasoutěžili ve znalostech oblíbených knižních hrdinů. Takže doufáme, že mezi prvňáčky bude hodně nových čtenářů.

Den rozloučení se školáky nastal a do poslední chvíle to vypadalo, že nám celé odpoledne probouří a proprší, nakonec se počasí umoudřilo a my jsme se mohli se školáky rozloučit. Do 1. třídy nám odcházelo 19 dětí. Po slavnostním pasování, přípitku a slzičkách dojetí, které se objevily nejen u dětí, ale i u rodičů, začala ta správná oslava a zábava spolu s Divadlem V Pytli. Bylo to moc krásné a příjemné odpoledne. Dnes už tito předškoláci sedí ve školních lavicích a učí se první písmenka abecedy. Přejeme jim jen samé jedničky a mnoho úspěchů.

Jsmo zvědaví, co nám přinese letošní školní rok, ale teď se všichni těšíme na další podzimní akce jako bude sbírání kaštanů a žaludů pro zvířátka.

S přáním hezkého babího léta a podzimu **Kolektiv a děti MŠ Háje**

Chceme-li přežít, nezbyvá než spolupracovat

Ne jen my, ale celý svět se čím dál více potýká s vymíráním včel. V médiích, tisku a odborných článcích vědců se dočítáme, jak katastrofický dopad to má na přírodní rovnováhu a zemědělství. Na včelách závisí produkce za 365 miliard dolarů zejména klíčových plodin jako je řepka, bavlna, ovoce, zelenina atd. Zhruba 60 % produkce veškerých potravin je závislých na opylování hmyzem. Člověk by se do-

mníval, že zemědělec si je plně vědom takového stavu a bude se zuby nehty snažit o podporu a spolupráci se včelaři, kteří musí vynaložit nemalého úsilí, času, finančních prostředků a práce na udržení stavu svých včelstev. Včely zajišťují zemědělci produkci a tak pomáhají udržovat jeho zemědělství v chodu. Člověk by se domníval, že včelaře bude doslova „na rukou nosit“ a všemožně s nimi spolupracovat a jejich práci podpo-

rovat. Ovšem zdá se, že realita je jiná. A tak nezbyvá nám než se ptát, proč 4.9.2019 za slunného dne, kdy včely pilně pracují a sedí na rozkvetlé vojtěšce zemědělec nelení a poseká milou vojtěšku i se včelstvem hlava nehlava? Proč nepočká na chladnější či podmráčený den, kdy včely nejsou tak aktivní? Je to neznalost, krátkozrakost či jen obyčejná lhostejnost? **A. C.**

Významné životní jubileum 75 let, oslaví v následujících dnech členové našeho spolku, **František Průša** a **František Kadeřábek**. Spolu s nimi bude slavit 75 let také **Alois Mutl**. Tito pánové psali v Háji historii kopané a podíleli se i na kulturním a společenském dění v naší obci. Všem gratulujeme a přejeme do dalších let, všeho dobrého.

T. J. Sokol Háje - Dva dny v Děčíně

Po letní sezóně, kdy každý z nás chodil individuálně jsme se opět sešli v hojném počtu. Na dva dny jsme se vydali do Děčína. Děčín jsme si zvolili, protože ve dnech od 13.9. - 15.9. probíhala akce Týršův Děčín ke příležitosti výročí narození zakladatele Sokola Dr. Miroslava Týrše. Zúčastnili jsme se pochodu, který byl dlouhý 18 km. Vše začínalo registrací u sokolovny T. J. Sokol Maxičky. Zde jsme dostali kontrolní list, se kterým jsme se prokazovali na stanovištích.

Začátek pochodu byla Labská Stráž přes vyhlídku Belveder, Růžová a Stoličná hora. Z každé vyhlídky byl krásný výhled na Labské pískovce, řeku Labe a okolí Děčína. V cíli jsme obdrželi pamětní list s medailí. Poté vypukly společné oslavy sokolů a ostatních turistů.

Druhý den jsme se zúčastnili pietního aktu u památníku dr. Miroslava Týrše.

Účastníci: Trojková, Ulehlová, Šimková, Bobková, Moldavčuková, Kučerová Květa, Kučerová Eva, Kučera, Moldavčuk a Šulcek. **Trojková**

Léto u hasičů je plné náročných závodů

Každý možná už ví, že nejrůznější měsíce u hasičů jsou v květnu a červnu, kdy probíhá nejvíce závodů. Přes letní měsíce jsou tréninky mladých hasičů zrušeny a opětovně se rozjíždějí od září. Naposledy jsme Vás informovali o našich úspěších právě v květnu a první polovině června. Ovšem i v té druhé polovině se nám celkem dařilo. Asi největší úspěch jsme měli na závodech v požárních útocih v Srbicích. Zde bylo celkem 37 družstev mladých hasičů. V kategorii mladších žáků bylo dohromady 18 družstev. Poměrně silná konkurence. Bylo jasné, že kdo v této kategorii zvítězí, právem patří mezi nejlepší družstva. A našim mladším svěřencům se to skutečně podařilo. Je skutečně nutné vyzdvihnout jejich úspěch. Nebylo to snadné.

Několik tréninků v červnu jsme věnovali přípravě na mezinárodní soutěž mladých hasičů Euroregion Krušnohoří, které se pravidelně účastníme. V této soutěži proti sobě soupeří české a německé týmy od 6 do 18 let. Háj nebyl nejmladší, ale patřili jsme rozhodně k těm mladším družstvům. Bohužel jsme zde nezvládli několik rozhodujících disciplín, a tak jsme se umístili na posledních příčkách. Nicméně není důležité umět jen vyhrávat, ale naučit se i prohrávat. Náš neúspěch jsme vzali s nadhledem (i když nás dost mrzel vzhledem k vynaloženému času) a určitě nám neubral energii a sílu do dalších závodů.

V sobotu 29. června proběhla rozlučka kolektivu mladých hasičů s letní sezónou. V minulých letech jsme to měli skromnější, ale letos jsme to pojali ve větším stylu. A to s přespáním u hasičárny a s nočními závody. K této události jsme přizvali i přátelé z Oseka. Pokračuje tak naše velmi dobrá spolupráce s okolními kolektivy mladých hasičů, nejen z Oseka. Učíme děti, že i soupeři v požárním sportu mohou být přátelé. A to se nám daří. Nicméně zpět k rozlučce. Před samotnými nočními závody jsme si ještě udělali velkou vodní skůzavku, která měla v parném dni značný úspěch. Celkově to byl povedený večer a noc. Snad se z toho stane i tradice. Ke konci prázdnin jsme ještě s naším kolektivem mladých hasičů z Háje absolvo-

vali letní soustředění 21. až 25. srpna v Soběšíně na Sázavě. Spolu s námi zde opět byly i kolektivy z Oseka a nově i z Modlan. Společně strávené dny byly velice příjemné.

KOLEKTIV MLADÝCH HASIČŮ:

■ **15. června Srstice** - požární útok - kategorie mladších žáků 1. místo Háj (celkem 18 družstev), kategorie starších žáků 4. místo (celkem 8 družstev).

■ **16. června Teplice Mc Donald** - specifická soutěž - kategorie mladších žáků 5. místo Háj, kategorie starších žáků 1. místo Háj.

■ **21. - 23. června Hormersdorf - Mezinárodní soutěž mladých hasičů Euroregion Krušnohoří** - specifická soutěž - družstvo z Háje 14. místo (celkem 15 družstev).

SDH Háj u Duchcova - **Jakub Šímek**

T. J. Sokol Háj - TSV Kreischau 1:3

V přátelském utkání, jsme 3.8.2019 změřili naše síly s Kreischou. Fotbalisté ze spráteného města, k nám přijeli na soustředění a v rámci toho se odehraje vždy jeden zápas. Tentokrát byl soupeř nad naše síly už proto, že zatím co my jsme měli dva hráče na střídání, tak hosté ze Saska poslali do druhé půle prakticky celou novou jedenáctku. Pro nás to bylo něco nepochopitelného, protože zatím co u nás je hráčů nedostatek, tak za hranicemi s tím nemají problém. Přesto se zápas dohrál v pohodovém tempu a výhra Kreischy byla zasloužená. Po zápase jsme zasedli ke společnému obědu v pivovaru cisterciánského opatství OSSEGG. Celá akce se vydařila, za což nám poděkoval i vedoucí fotbalového oddílu z Kreischy p. Tony Kiesling.

Ještě bychom chtěli touto cestou poděkovat paní Kristě Zeidlerové za to, že si udělala na nás čas a asistovala nám při překladatelské činnosti.

Václav Moldavčuk

ROZPIS PODZIM 2019

T. J. SOKOL HÁJ

Domáci	Hosté	Termín	Den	Kolo
Háj	SK Dubí	07.09. 10:30	SO	3.
Háj	Ohnič B	14.09. 10:30	SO	4.
Hrob	Háj	21.09. 16:30	SO	5.
Háj	Oldřichov B	28.09. 10:30	SO	6.
Hostomice	Háj	05.10. 15:00	SO	7.
Háj	Lahošť	12.10. 10:30	SO	8.
Kladruby	Háj	19.10. 15:30	SO	9.
Háj	Kladruby	26.10. 10:30	SO	18.
Lahošť	Háj	02.11. 14:00	SO	17.
Háj	Hostomice	09.11. 10:30	SO	16.
Oldřichov B	Háj	17.11. 13:30	NE	15.
Háj	Hrob	23.11. 10:30	SO	14.

FANDI S HÁJEM

T. J. Sokol Háj - fotbalový oddíl

Další malou reorganizací, prošel náš OLPE PLUS okresní přebor. Třicet týmů, bylo rozděleno do tří skupin, podle své polohy na mapě. My máme ve skupině B - SK Dubí, TJ Hrob, TJ Oldřichov B, 1FC Dubí, FK TJ Lahošť, Baník Zabuřany, Sokol Kladruby, Baník Ohnič B a FK Hostomice.

Sami vidíte, že se nemusí jezdit nijak daleko, což oceňují hlavně fanoušci. I u nás došlo ke změně, sobota sice zůstává i nadále hracím dnem, ale čas se posouvá na 10:30 hod. A právě v tomto čase jsme 24. 8., hostili Zabuřany. Sice jsme vedli brankami Malíka, který se trefil dvakrát a Steigera 3:1, ale soupeři se podařilo srovnat a v následných penaltách, které skončili 3:4 jsme přišli i o další bod. Náš tým prochází dlouhodobou hráčskou krizí a na hře je to vidět. Byl tu i zájem Oseckých o Šířistého, ale neakceptovali naši požadovanou přestupovou částku, která byla mimochodem stanovena přestupním řádem. Bohužel, doba kdy se obchodovalo se zrcátky a korálky je pryč. K nám naopak přišel na přestup Dittrich a pamětníci si jistě vzpomenou na jmenovce, který v hájské kopané zanechal velkou stopu. Tak doufáme, že i Jakub půjde v jeho šlépějích.

Máme v hledáčku i další borce, tak uvidíme, jak to dopadne.

Nově Vám přinášíme pozvánky na zápasy, do Vašeho mobilního telefonu. Ve spolupráci s OU Háji u Duchcova, pomocí Mobilního rozhlasu. Pokud nejste zaregistrováni, na stránkách www.ouhaj.cz najdete formulář, který vyplníte a odevzdáte do podatelny, nebo si můžete formulář vyplnit přímo na úřadě.

T. J. Sokol Háj - nohejbalový oddíl informuje...

Dne 15.6. proběhl v Háji na kurtě za Sokolovnou turnaj v nohejbale. Zúčastnili se všichni členové Hájského klubu a pozvání přijaly i týmy z Duchcova a z Křižanova, celkem hrálo 8 tříčlenných týmů. Po celou dobu turnaje na kurtě panovala přátelská atmosféra ochucená příjemným kouřem z grilu, na kterém se otáčelo cca 25kg sele (dar od firmy „farma Sedlár“) a nespočet klobás které se v průběhu turnaje podávaly jako občerstvení, společně s pivkem nebo limonádou. Hlavní cenou byla láhev dobrého pití s putovním pohárem. Láhev se vypila společnými silami během večera, v průběhu volné zábavy po vyhlášení vítěze. Vítězný tým ve složení - **Marek J. Dušan U. Honza J.** ve finále porazil tým - **Karel P., Pavel K. a Miloslav L.** Všem děkujeme za účast a těšíme se na další setkání.

Petr Bobek

Dne 7.9.2019 proběhl Memoriál Josefa Kubrychta v nohejbale. Zúčastnilo se 11 týmů, včetně skvělých hráčů z Duchcova, Oseka, Ústí, Plzně, Žatce a Teplic. Vše proběhlo v nádherném rodinném kruhu pořádajících chlapců z Háje, kterým bych tímto chtěl poděkovat za účast a podporu, na přípravě turnaje. Celý den se vydařil velmi dobře a největší radost mám a doufám, že nemluví jen za sebe, že PUTOVNÍ POHÁR, zůstal doma. Už proto, že konkurence byla veliká, tak si tohoto vítězství ještě více vážíme. Děkuji Sokolu a všem za účast a podporu. 1. místo obsadili borci ve složení - **Karel Pokorný, Jiří Kubrycht a Bohuslav Veselý.** 2. místo - **Stanislav Korn, Aleš Procházka ml. a Jan Vnenčák.** 3. místo obsadil **Osek.**

Karel Pokorný a předseda nohejbalu Petr Bobek.

Na snímku vpravo: Vítězný tým, zleva Karel Pokorný, třetí zleva Jiří Kubrycht a poslední Bohuslav Veselý. Druhý zleva Roman Kubrycht.

Návod na svatomartinskou husu

1) Husu den před pečením řádně nasolte a okmínujte zvenku i zevnitř. Nechte přes noc v chladu odpočívat.

Maso krásně zkřehne a provoní se kmínem (přidáte-li suché listy pelyňku, podpoří se trávení tučnějšího husího masa). Pak už jen stačí strčit do útrobu hrušky a jablka (případně švestky i sušené). Přidané ovoce husu ochutí a udrží správnou vlhkost při pečení.

2) Z chladu rovnou do trouby husa nesmí. Aby maso nezažilo teplotní šok, nechte husu dvě až tři hodiny před pečením čekat při pokojové teplotě.

3) Pečte ji zakrytou pomalu (klidně až 7 hodin) a při nízké teplotě (100 až 130°C). Během pečení ji několikrát otočte, aby se pekla z obou stran. Teprve na posledních zhruba 20 minut nechte husu dopéct odkry-

tou, aby se na ní utvořila lahodná, dozlatová křupavá kůrčička.

4) Během pečení průběžně odebírejte vypečené sádlo (má mnohočetné následné využití) a přelévejte husu často výpekem. Maso se nesmí vysušit!

5) Podáváme s různými druhy knedlíků a na rozličné způsoby upraveným zelím.

Dobrou chuť

P.S.

Přijďte si zacvičit, protáhnout tělo, uvolnit mysl, načerpat energii a naučit se dýchat ☺

Začínáme ve středu 4.9.2019 !

Jóga je cvičení které:

- zlepšuje držení těla
- zpevňuje zádové, břišní a hýžďové svalstvo
- rozvíjí ohebnost, koordinaci a dýchání
- relaxuje tělo i mysl

Na lekci stačí pohodlný oděv, dobrou náladu a chuť se hýbat.

Místo konání:

Lekce budou probíhat v prostorách bývalé knihovny v budově městského úřadu v Háji u Duchcova.

Cena:

Do konce roku zvýhodněná nabídka 60,- Kč za jednotlivou lekci (90min).

Kdy:

úterý od 9.00 hod do 10.30 hod jóga pro začátečníky
středa od 18.00 hod do 19.30 hod jóga s Ivankou
čtvrtek od 18.00 do 19.30 hod jóga s Alenkou

Příležitostně uvažujeme o pořádání sobotních celodenních akcí.
(přednášky, cvičení, diskuse, čakry, mandaly atd.)

Těší se na Vás lektorky jógy Alena Čurdová a Ivana Cáderová

Tel. 730 100 518, 773 301 033

Návod na stavbu draka

Materiál a nářadí na stavbu draka:

dvě dřevěné (smrkové) latě, nejlépe o profilu 5x5mm

pilku

nůžky

tužku

metr

obyčejný klasický balicí papír

slabší provázek

nejméně 40 m rybářského vlasce

izolepu

lepidlo

barevné papíry na mašličky

barvy nebo fixy

štětec

1. krok

Smrkové latky si naměřte a nařežte nejlépe na délku 750 a 600mm. Kratší lať překřížte ve dvou třetinách svislé a delší latě a kříž pevně stáhněte provázkem. Na konci latí nožem udělejte zářezy, abyste po obvodu konstrukce mohli natáhnout provázek.

2. krok

Konstrukci položte na balicí papír a obkreslete ji tak, aby papír na všech krajích o 3cm přesahoval. Podle nakreslených čar pak potah draka vystříhnete. Rohy zastříhnete tak, aby při ohýbání a lepení okraje papíru okolo obvodového provázku konstrukce nepřekážely.

3. krok

Drak je nyní připraven k vymalování. Do této práce můžete zapojit i ty nejmenší děti. Pozor ale, aby papír fixou neprorazily. Drakovi je možné namalovat obličej či ho vyzdobit směsí všech možných barev. Fantazii se meze nekladou.

4. krok

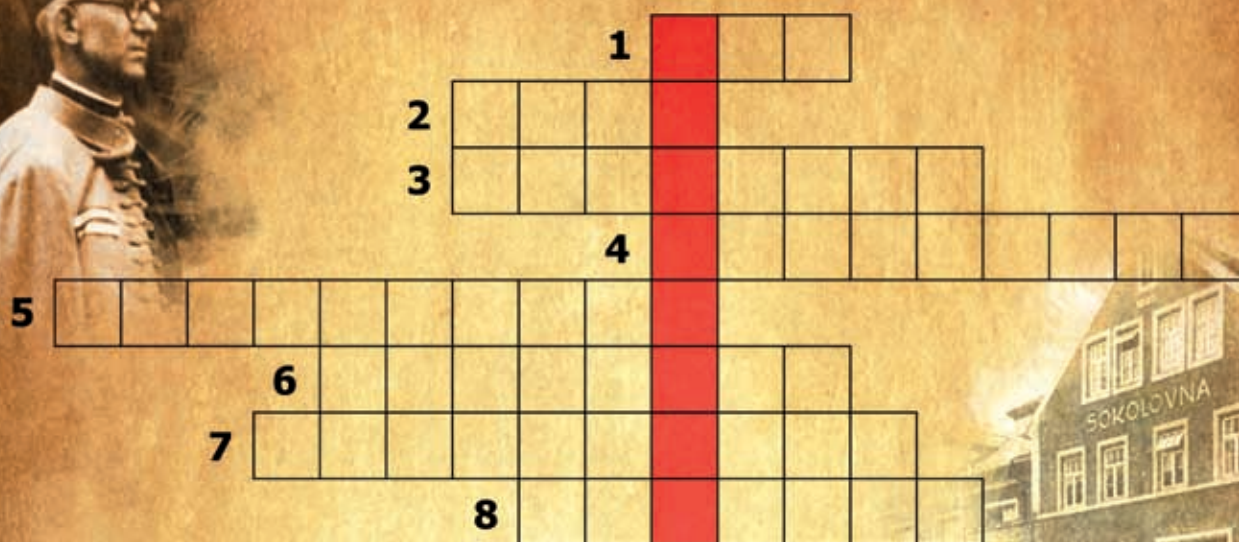
Z barevných papírů vyrobte asi dva metry dlouhý ocas. Papírové mašličky (proužky papíru široké 3-4cm a dlouhé asi 20cm) navazujte na provázek zhruba po 20cm. Ocas připevněný na spodní okraj konstrukce slouží ke stabilitě draka za letu.

5. krok

Pro správné vyvážení draka spojte jeho horní a dolní roh provázkem. Na oba boční rohy umístěte papírové střapce pro vyvážení. Vodící rybářský vlasce nebo pevný provázek, namotaný nejlépe na silnějším klacku, pak posunujte nahoru a dolů a hledejte správné vyvážení draka.

"...mějte dobrou náladu ! Dobrá nálada vaše problémy sice nevyřeší,
ale naštve tolik lidí kolem, že stojí za to si ji užít."
řekl... naleznete v tajence.

1. Křestní jméno řídícího učitele a náčelníka župy sokolské
2. Rodné jméno manželky druhého československého prezidenta
3. Kaple svatého umístěna na polní cestě z Háje do Oseka
4. Příjmení stavbyvedoucího ustanoveného při výstavbě České školy v Háji (1890)
5. Název osady příslušící k Háji
6. Hnědouhelný důl otevřený r.1872 v Háji
7. Kterému řádu patří klášter v Oseku
8. Příjmení pana kronikáře a bývalého starosty naší obce

POZVÁNKA

Po roce všechny srdečně zveme na poslední společné setkání bývalých pracovníků

závodů BONEX 5 Mlýny a 7 Košťany

Zábavné odpoledne se koná v sobotu 12. října 2019

od 15.00 hodin v penzionu Beseda v Hrobě.

Přijďte si zavzpomínat a pobavit se, srdečně zveme i vaše přátele!!!

K dobré náladě a tanci hrají „Dědkové z Kentucky“

**INFORMAČNÍ
VOLNOČASOVÉ
A SPOLKOVÉ
CENTRUM
HROB**

KULTURA

ZÁŘÍ

10. 9. DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
CENTRUM 16.00 - 18.00 HOD
16. 9. START KURZŮ

ŘÍJEN

15. 10. PŘEDNÁŠKA PAVEL CHALOUPKA
PODZEMÍ A TAJEM 17.00 HOD
26. 10. HALLOWEEN S.A.M BESEDA

LISTOPAD

1. 11. HALLOWEEN ZŠ
8. 11. BROUKOVCOVO KAMDIVADLO
DO KALHOT! KORUNA 19.00 HOD
12. 11. PŘEDNÁŠKA BLANKA PEVNÁ
ŽENSKÉ ARCHETYPY 17.00 HOD
19. 11. PŘEDNÁŠKA JIŘÍ WOLF
RODOKMENY 17.00 HOD
26. 11. VERNISÁŽ NA SCHODECH
PETRA WOLFOVÁ 17.00 HOD
30. 11. ROZSVĚCENÍ STROMU

PROSINEC

5. 12. MIKULÁŠSKÁ 17.00 HOD. KORUNA
8. 12. ADVENTNÍ KONCERT
ZÁKLADY KOSTELA 18.00 HOD
13. - 14. 12. VÁNOČNÍ PŘESPÁNÍ
HVĚZDÁRNA TEPLICE

KURZY

ZAČÍNÁME TŘETÍ TÝDEN V ZÁŘÍ

JÓGA DĚTI PONDĚLÍ 15.15 -16.00 HOD
ZPĚV BARBORKA ÚTERÝ 14.00 -16.00 HOD
ANGLIČTINA PRŤATA 15.15 -16.00 HOD.
MLADŠÍ DĚTI 16.00 -16.45 HOD.
DOSPĚLÍ 17.00 -18.00 HOD'
NĚMČINA SUDÉ ÚT A LICHÁ STŘ. 17.00 -18.00
KERAMIKA DĚTI ÚT 1.SKUPINA 14.00-15.00
2. SKUPINA 15.00 - 16.00 HOD
VÝTVARNÉ STYL I STREET ART ÚT 16.00 -17.30
MOŽNOST KERAMIKY DOSPĚLÍ - PO DOHODĚ

KURZOVNÉ 30KČ / 50KČ + MATERIÁL

HÁJSKÝ KOHOUT

Obecní zpravodaj vydává Obec Háj u Duchcova, Kubátova 155, 417 22 Háj u Duchcova • IČO: 00266302
• Vychází zpravidla čtvrtletně • Náklad vydání 500 ks • Pro občany obce výtisk zdarma • Kontakt:
www.ouhaj.cz • Telefonní číslo: +420 417 837 248, mobil: +420 607 757 124 • Texty přispěvatelů redakční rada jazykově neupravuje. • Uzá-
věrka příštího čísla je 10. prosince 2019

Evidenční číslo MK ČR E 19861